

Arrestnummer 2012 / 2453
Repertoriumnummer 2012 / 5928
Datum van uitspraak 13 juni 2012
Rolnummer

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

--

Hof van beroep Antwerpen

achtste kamer
burgerlijke zaken

Arrest

2011/AR/2734

1.

2.

beiden wonende te

appellanten

beiden vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

loco Mr.

tegen de beschikking van de Beslagrechter in de
rechtbank van eerste aanleg te Tongeren d.d. 23 juni
2011

tegen

**De STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VOOR HET
GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE**

met burelen gevestigd te

geïntimeerde

vertegenwoordigd door Mr.
te

advocaat

1. De antecedenten en de vorderingen

In de bestreden beschikking d.d. 23.6.2011 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren werden de aan het geschil ten grondslag liggende felten en het voorwerp van de vordering uiteengezet en het hof verwijst daar naar en vult de felten aan zoals hierna uiteengezet.

De beslagrechter verklaarde het door ingesteld verzet ongegrond en deze verzetdoende partijen hebben bij een ter griffie van het hof op 15.9.2011 neergelegd verzoekschrift hoger beroep ingesteld en besluiten tot de gegrondheid van hun verzet.

De Stedenbouwkundige Inspecteur van het Vlaamse Gewest, bevoegd voor de provincie besluit tot de ongegrondheid van het hoger beroep.

2. Beoordeling

I.

Uit de neergelegde stukken blijkt tevens dat:

1. het door de verzetdoende partijen in 1998 aangekocht perceel grond ('hooiland') te gelegen was, en is, in een natuurgebied van
2. vanaf 1999 op dit perceel hooiland in strijd met de bepalingen van het DRO twee bergingen in hout, plastieken golfplaten, glas en betonnen vloerplaat oprichtte en er 11 gelten hield. Tevens plaatste hij daar autowrakken en allerlei 'bouwpuin en afvalmaterialen' en rondom het perceel een afsluiting met behulp van betonnen palen;
3. volgens de vaststellingen (tussen 1999 en 2006, dus ruim vóór het vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren dat in 2009 de litigieuze herstelmaatregel van de 'plaats' in de oorspronkelijke toestand onder verbeurte van een dwangsom beval) van de bevoegde inspectiediensten de bergingen ook deels op het naastgelegen stuk grond (hooiland), eigendom van opgericht waren en ter plekke de grenzen tussen de percelen (ook met een gedeelte eigendom van de Vlaamse Gemeenschap) niet duidelijk waren en uit onderzoek bleek dat een deel van deze aangrenzende percelen (ook hooiland), die door de derde eigenaars niet gebruikt werden, ingepalmd had om gelten en groenten te houden door o.m. gebruik te maken van de hoger vermelde daar illegaal geplaatste 'materialen';

4. tot medio 2010 nooit betwist heeft dat alle voormelde 'materialen' en 'constructies' ter plaatse door hem aangebracht waren en herhaaldelijk aan de bevoegde Inspectiedienst toegezegd had om al deze materialen en constructies te verwijderen, hetgeen volgens de diverse door deze Inspectiediensten opgestelde processen-verbaal slechts geleidelijk gebeurde, daar waar in een laatste proces-verbaal van 27.8.2010 werd vastgesteld dat op het perceel eigendom van [redacted] op de perceelgrens met het openbaar domein (holland eigendom van de Vlaamse Gemeenschap) nog steeds "de betonnen palen van de afsluiting" stonden en er ook nog een "mesthoop aanwezig was". Deze mesthoop werd ook reeds gesignaleerd in een proces-verbaal d.d. 2.8.2010 en waarin gesteld werd dat hij aanwezig was op de plaats waar één van de 'bergingen' - de facto een stal voor de gelten - zoals hoger gesteld schrijlings op de grens van voormelde percelen opgericht werd ;
5. de verzetdoende partijen in hun conclusie in hoger beroep verwijzen naar een niet neergelegd en ook niet in hun inventaris vermeld stuk 14, dat dus in deze procedure niet bestaat en dat zij omschrijven als *"..de door hen opgestelde getuigenverklaring waarin onder andere de bureu verklaren dat de betonnen palen op 4.9.2010 verwijderd werden"*. Zulke zogenaamd door henzelf opgestelde verklaring van "de bureu" (?) heeft hoe dan ook geen enkele bewijswaarde;
6. volgens voormeld p.v. van 27.8.2010 op de naastgelegen percelen (eigendom van [redacted]) ook werd vastgesteld: *"De groententuin wordt in stand gehouden. Ten behoeve hiervan staan er twee metalen waterbakken gestapeld op betonblokken en een plastieken watertank op een betonnen vloerplaat. Her en der op deze percelen liggen betonnen palen, er ligt nog betonverharding, de mestopslag is er nog. Tevens staat er een oude fiets, twee krulwagens, een motorblok, een waterpomp, plastieken tuinstoelen, een emmer en een gleiter en achteraan wordt nog wat afbraak gestapeld (betonnen palen, ramen)"*.

II.

Uit de stukken m.b.t. de strafrechtelijke vervolging en veroordeling van [redacted] blijkt niet dat deze ook betrekking hadden op de hoger onder punt 6 vermelde materialen die in augustus 2010 op de percelen eigendom van [redacted] aangetroffen werden. Meer bepaald is ook niet bewezen dat [redacted] bepaalde van op zijn perceel [redacted] te verwijderen materialen (zoals de herstelmaatregel specifiek gevorderd en door de correctionele rechtbank ook opgelegd werd) zou verplaatst hebben naar de naastgelegen percelen van [redacted]

De onder verbeurte van een dwangsom door de correctionele rechtbank opgelegde herstelmaatregel kan dan ook niet slaan op deze onder punt 6 vermelde materialen.

III.

Anderzijds blijkt uit de hoger vermelde feiten en de specifieke omschrijving van de gerechtelijk bevolen herstelmaatregel wel dat de litigieuze *"betonnen palen op de perceelsgrens met het openbaar domein"* en ook *"de mestopslag"* (zoals hoger nader gepreciseerd en dus daaronder verstaan de mestopslag schrijlings op de grens van alle aangehaalde percelen en meer bepaald op de plek van de afgebroken bergingen) in de uit te voeren herstelmaatregel begrepen waren, terwijl de verzetdoende partijen niet bewezen hebben dat deze ter plaatse ook reeds verwijderd waren of zijn.

Derhalve heeft de bevoegde Stedenbouwkundig Inspecteur terecht vastgesteld dat door nog steeds, en dit ondanks zijn beloftes, geen integrale uitvoering aan het door de correctionele rechtbank te Tongeren in het vonnis d.d. 10.4.2009 onder verbeurte van een dwangsom (vanaf 26.4.2010) bevolen herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand (te weten een natuurgebied, meer bepaald hooiland) gegeven werd.

IV.

De verzetdoende partijen stellen zonder enige rechtsgrond dat de Stedenbouwkundig Inspecteur dan maar zelf tot algeheel herstel van de plaats in deze oorspronkelijke toestand moet overgaan, nu het nog steeds in de eerste plaats aan zelf behoort om tot dit herstel over te gaan en hij vervolgens daartoe ruim de gelegenheid gehad heeft, nu uit de feiten blijkt dat hij sinds 1999 wist wat hij diende te doen en hij stelselmatig met de (spreekwoordelijke) 'voeten van de Stedenbouwkundig Inspecteur is blijven spelen' door slechts geleidelijk en gedeeltelijk - zoals hij zelf toegeeft nu hij zonder verdere discussie reeds ettelijke duizenden EURO's aan verbeurde dwangsommen betaald heeft - de opgelegde herstelmaatregel uit te voeren.

V.

Op grond van voormelde overwegingen stellen de verzetdoende partijen dan ook in de feiten onterecht dat het verder (bedoeld wordt na 23.8.2010) verbeuren van de dwangsom *"..gelet op de geleverde inspanningen disproportioneel ..en niet redelijk noch billijk"* zou zijn.

Op grond van voormelde motieven blijft het ingesteld verzet ook door het hof ongegrond bevonden.

3. Beslissing

Het hof doet uitspraak op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof,

Verklaart het hoger beroep ongegrond;

Veroordeelt appellanten tot betaling van de kosten in hoger beroep, voor de Stedenbouwkundig Inspecteur van het Vlaamse Gewest vastgesteld op 1.320 EUR (basis-rechtsplegingsvergoeding).

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van

13 juni 2012

door

dd Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

: Griffier